tagasi. Õue wäraw, mis andis tarale, ei olnud klinggis. Tasaste astub tema ligi waatama, ja — ennäe! tüdruk oli lehmad äralüpsnud ja andis parajaste hea ämbri täie piima oma emale, kes külas elas. Peeter ruttab naesele kohe teada andma mis ta oli näinud, ja pöörab warbal astudes toa poole. Aga laust mööda tõtates kuuleb tema sealt kahinat, ja läbi ukse nääb ta, et sulane puistab päilisele kaerad kotti, mis pidid hoostele saama! Suurt wiha täis astub ta tupa, ja kisendades käsib ta naest, et ommeti ju peaks sängist tõusma, sest et wargad kannawad nende wara majast ära. Naene kaa wäledaste sängist wälja ja riidisse. Tüdruku ja sulase ajasid silmapilk teenistusest, sest et ilmus, kuida need ju mitmest ajast warga kimbus olnud.

Peremees ja perenaene wõtsid nüüd enesele nõuuks igapääw esimesed olla jallal; ja mis nemad etewõtsid pidada, seda nemad kaa tegid täis. Mees kül püüdis

weel ajuti walget warblast tähele panna, aga enamiste töö seks ei annud aega, sest nüüd oli temal palju tellata majas ja õues ja wäljal. Ei ta pea kaa enam ei vodanudki ime lindu, sest et nende majas käisid asjad ammugi jälle parema poole ja wara kosus pääw päälwalt.

Mõne aasta päräst juhtus wana sõbr Kalles jälle nende talule tulema ja leidis pererahwa röömsa ja tänulise südamega Jumalat kiitwa. Siis Peeter kül tõstis esite sõrme kui ähwardades Kaarli poole, aga kohe kaa pakkus temale kät ja tännas sõbra, kes teda oli käskinud walget warblast wahtida.

Ühe silmaga tüdruk.

Ühe weikese jõe kaldal olid ligistiku kahe wabadiku saunad, ja iga sauna ümber oma aed ja wähelane põllumaa. Majakesed olid kül ligi sõbrad, aga majarahwas ise ei olnud mite täied sõbrad. Seda tunnis-

Eesti-ma rahwa Kalender 1858 , lk. 22